

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «КРИВОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Міжнародна науково-технічна конференція

М а т е р і а л и   к о н ф е р е н ц і ї

СТАЛИЙ РОЗВИТОК
ПРОМИСЛОВОСТІ ТА СУСПІЛЬСТВА

Т о м 2

ББК 74.58(94.3)
УДК 378(082)
С 76

Редакційна колегія: *Ступнік М. І.*, д-р техн. наук, проф. (відповідальний редактор);
Моркун В. С., д-р техн. наук, проф. (заступник відповідального редактора);
Бакум З. П. д-р пед. наук, проф., *Дороніна Т. О.* д-р пед. наук, доц., *Стецкевич В. В.*, д-р
і. наук, проф., *Колоїз Ж. В.*, д-р філол. наук, проф., *Міненко П. О.* д-р фіз.-мат. наук,
проф., *Стригуно В. І.* канд. біол. наук, доц., *Шрамко Я. В.* д-р філософ. наук, проф.;
Шелевицький І. В., д-р техн. наук, проф., *Щербина В.Г.*, канд. пед. наук, доц..

Адреса редакції: 50002,
Кривий Ріг, вул. Пушкіна, 44.
Криворізький національний
університет. Тел. 26 24 07.

Редакційна колегія не несе відповідальності за авторські оцінки, добір
та викладення фактів у матеріалах, які надійшли до редакції і наведені у
випуску та друкуються в авторській редакції.

УДК 911.3
 В. В. ЛІПЛЯНСЬКА,
 студентка
 Н. А. ГОРОЖАНКІНА,
 канд. геогр. Наук, доцент,
 Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара
 П. О. МІНЕНКО,
 д.ф.-м.н., професор,
 Криворізький педагогічний інститут ДВНЗ «КНУ»

ВИЗНАЧЕННЯ ПОКАЗНИКІВ РОЗВИТКУ НАУКОВО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Анотація. Використано метод ранжування за комплексом статистичних показників з метою визначення проблемності відповідного регіону з того чи іншого параметру щодо інших адміністративно-територіальних одиниць.

Актуальність питань дослідження сфери інноваційної діяльності на сучасному етапі обумовлена тим, що відсутність інноваційних впроваджень є однією з причин неможливості сформулювати раціональний механізм стимулювання інноваційної діяльності і відставання українського виробничого потенціалу від аналогічних потенціалів інших країн.

Стан інноваційної діяльності в Україні більшість експертів-науковців визначають як кризовий і такий, що не відповідає сучасному рівню інноваційних процесів у країнах, для яких інноваційний розвиток є пріоритетним завданням економічної стратегії. Випуск конкурентоспроможної продукції та послуг можливий тільки при розвитку науки, техніки та технологій (рис. 1). За даними Держкомстату, у 2010 р. наукоємність промислового виробництва України не перевищувала 0,4%, а на світовому ринку високотехнологічної продукції частка України складала лише 0,1% .

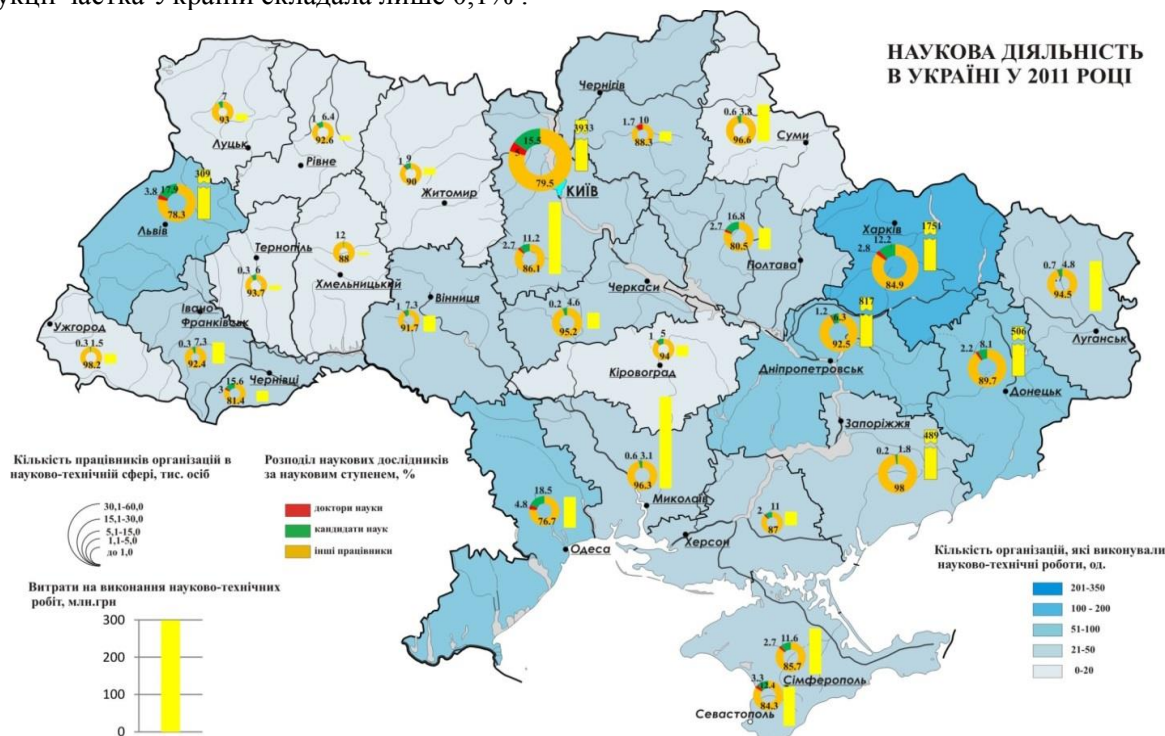

Рис. 1. Наукова діяльність в Україні у 2011 році (складено Ліплянською В. В.)

Метод ранжування за комплексом статистичних показників дозволяє визначити проблемність відповідного регіону з того чи іншого параметру щодо інших адміністративно-територіальних одиниць. У рамках ранжування кожному регіону було присвоєно місце за 10 статистичними показниками (табл. 1). Перше місце належить регіону з самим високим показником, а останнє – з найнижчим. Підсумкове місце регіону визначається згідно з отриманим середньоарифметичним значенням: чим менше місце регіону в ранжуванні, тим вищим є показник інноваційної діяльності.

Таблиця 1

Показники розвитку науково-інноваційної діяльності в Україні

Назва області (міста)	Місце за категорією											
	Кількість організацій, які виконують наукові роботи (од.)	Чисельність фахівців, які виконують наукові роботи, (осіб)			Кількість виконаних наукових робіт, (од.)		Кількість впровадження наукових робіт (од.)	Впровадження прогресивних технологічних процесів у промисловості (од.)	Освоєння інноваційних видів продукції у промисловості	Внутрішні поточні витрати на роботи, виконані власними силами наукових організацій (тис. грн.)	Загальні результати	
		усього	доктора наук	Кандидати наук	виробів	технологій					Середнє арифметичне	Загальне місце
АР Крим	8	6	8	6	8	7	6	6	6	8	6,9	5
Вінницька	9	8	10	8	7	9	7	9	5	9	8,1	7
Волинська	10	10	9	10	9	10	10	10	10	10	9,8	8
Дніпропетр.	6	4	7	5	8	4	4	6	4	4	5,2	4
Донецька	6	4	7	5	4	3	3	6	4	5	4,7	3
Житомир.	10	10	10	9	10	10	10	8	8	10	9,5	8
Закарпат.	10	8	9	7	10	9	10	10	10	9	9,2	8
Запорізька	9	6	10	8	5	5	5	2	1	5	5,6	4
Івано-Франк.	9	7	10	9	7	9	6	7	4	9	7,7	6
Київська	8	6	8	6	6	7	7	9	5	7	6,9	5
Кіровогр.	10	9	10	10	8	10	10	9	7	9	9,2	8
Луганська	8	6	10	8	5	6	4	8	8	7	7,0	5
Львівська	5	5	6	7	5	7	5	8	4	6	5,8	4
Миколаїв.	8	6	10	8	7	8	6	8	8	6	7,5	6
Одеська	7	5	7	5	5	7	4	8	5	7	6,0	4
Полтав.	9	7	8	6	5	8	6	9	6	9	7,3	6
Рівненс.	10	10	10	10	6	10	8	10	9	10	9,3	8
Сумська	9	6	9	7	5	7	5	5	2	8	6,3	5
Тернопіл.	10	10	10	10	9	9	10	5	6	10	8,9	7
Харків.	3	3	4	3	2	2	2	1	4	3	2,7	2
Херсон.	9	8	9	8	7	9	9	6	4	9	7,8	6
Хмельниц.	10	10	9	10	10	10	10	8	8	10	9,5	8
Черкаська	9	7	10	9	6	7	7	9	8	9	8,1	7
Чернів.	9	8	9	7	8	10	8	10	7	9	8,5	7
Чернігів.	9	9	10	9	8	10	9	9	8	9	9,0	7
м.Київ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1,0	1
м.Севаст.	10	6	8	7	6	10	7	10	9	8	8,1	7

1-2, 3-4 - не потребує втручання 5-6 – вимагає заходів, які покращать цю ситуацію, 7-8 - потребує комплексного втручання

Отримані нами результати дозволили позначити слабкі точки кожного з регіонів, а також їх переваги. За результатами дослідження відповідні адміністративно-територіальні одиниці були умовно розподілені на три групи:

- регіони-лідери -1-2 місце;
- регіони з середніми показниками – 3-6 місце;
- регіони-аутсайтери – 7-8 місце (табл. 1).

Отже, дослідивши регіони, можемо зробити висновки, що основними проблемами розвитку інноваційного комплексу в Україні, який є поєднанням наукового сектору економіки з виробничим є те, що:

- 04-1 в економіці України експлуатуються переважно попередні технологічні досягнення;
- 04-1 частка проміжного споживання у структурі випуску залишається на дуже високому рівні;
- інноваційна активність підприємств є низькою.